

ფიალა — ნომერი ორი

სამხრეთის მეფის აღზევება და დაცემა

Jeff Pippenger

2025-02-27

წინა სტატიაში დავასრულეთ სიტყვებით: „მუხლები 10–15 წარმოადგენს ჩრდილოეთის მეფის, პაპის ძალაუფლების, მიერ 1989 წლიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე განხორციელებულ სამ წარმომადგენლობით ომს.“ ეს სამი წარმომადგენლობითი ომი იწყება შეერთებული შტატების მუხლ 40-ში „ეტლებად, ხომალდებად და მხედრებად“ იდენტიფიცირებით.

შემდეგი წარმომადგენლობითი ომი, რომელიც წარმოდგენილია მე-11 მუხლით და თავისი ისტორიული აღსრულება ჰპოვა ძვ. წ. 217 წელს რაფიის ბრძოლაში, გაიმართა ეგვიპტის სამხრეთის მეფეს, პტოლემე IV ფილოპატორს, და სელევკიდთა იმპერიის ანტიოქე დიდს, რომელსაც ასევე ანტიოქე მაგნუსს უწოდებენ, შორის. ანტიოქემ აღასრულა მე-10 მუხლი, როდესაც მან სამაგიერო მიუზღო ეგვიპტეს თავისი ჩრდილოეთის სამეფოს დამარცხებისა და სამფლობელოების დაკარგვის გამო და კვლავ დაიბრუნა მთელი ის გეოგრაფიული სივრცე, რომელიც სამხრეთის სამეფოს მანამდე ჰქონდა მიტაცებული მისი სამეფოდან. მან ეს გააკეთა, მაგრამ ეგვიპტის საზღვართან შეჩერდა; ამგვარად აღასრულა მე-10 მუხლი და წინასახედ წარმოადგინა 1989 წელი.

ხოლო მისი ძენი აღიმკვრიბიან და შეკრებენ დიდძალ ძლიერ მხედრობას; და ერთი უეჭველად მოვა, გადაივლის როგორც წყალმოვარდნა და ჩაუვლის; შემდეგ კვლავ დაბრუნდება და აღიმკვრება მისი ციხესიმაგრის მიღწევამდეც კი. დანიელი 11:10.

მეორე პროქსი-ომი იყო რაფიის ბრძოლა. „რაფია“ ნიშნავს სასაზღვრო მხარეს. ეს ბრძოლის ველი აღნიშნავს იმ წერტილს, სადაც ანტიოქუსმა შეწყვიტა თავისი წინა შემოსევა მე-10 მუხლში. სამი პროქსი-ომი იმართება ჭეშმარიტებით, იმ აზრით, რომ პირველი პროქსი-ომი შეესაბამება უკანასკნელ პროქსი-ომს. სამივე ომი — მე-10, მე-11 მუხლები და შემდეგ მე-13–15 მუხლების მესამე ომი — მათ საწყის აღსრულებაში ერთი და იმავე ისტორიული პირის მიერ არის წარმოებული. ანტიოქუს მაგნუსი სამივე ბრძოლაში არის წარმოდგენილი, რითაც წინასწარმეტყველურად მათ ერთ ხაზად აკავშირებს. ანტიოქუსი იმარჯვებს პირველ და უკანასკნელ ბრძოლებში, მაგრამ არა შუა ბრძოლაში, სადაც სამხრეთის მეფე სძლევს.

როგორც რაფია ნიშნავს საზღვრისპირა მხარეს, ასევე ნიშნავს ამას უკრაინაც. მეორე პროქსი ომი, რომელიც პირველად აღსრულდა რაფიის ბრძოლაში, ახლა აღსრულდება უკრაინის ომში. ვლადიმირ პუტინი არის სამხრეთის მეფე, პირველი თანამედროვე სამხრეთის მეფის, ვლადიმირ ლენინის, წინასწარმეტყველური მემკვიდრე. პუტინი არაერთხელ ამტკიცებდა, რომ რუსეთის პასუხი უკრაინასთან დაკავშირებით ეფუძნება სადავო შეთანხმებას, რომლის თანახმადაც, გერმანიის გაერთიანების შემდეგ, ნატო აღარ გაფართოვდებოდა ყოფილი სსრკ-ის ტერიტორიისკენ. პუტინის მოტივაცია

ასახავს პტოლემეოსისას 5–9 მუხლებში და ნაპოლეონისას 1797 წელს. ეს სამივე სამხრეთის მეფე ჩრდილოეთის მეფის წინააღმდეგ თავიანთ ქმედებებს ამართლებენ დარღვეული ხელშეკრულების საფუძველზე.

ესაია 23-ის თანახმად, ტვიროსის მეძავი, რომელიც პაპურ ძალაუფლებას წარმოადგენს, დავიწყებული იქნებოდა სამოცდაათი წლის განმავლობაში, როგორც ერთი მეფის დღეები — პერიოდი, რომელიც განმეორებით ნაჩვენებია, როგორც ის დრო, როდესაც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, გამოცხადების 13-ის მიწის მხეცი (შეერთებული შტატები), ბატონობს.

და იქნება იმ დღეს, რომ ტვიროსი დავიწყებული იქნება სამოცდაათი წელი, ერთი მეფის დღეთა მიხედვით; ხოლო სამოცდაათი წლის გასრულების შემდეგ ტვიროსი იმღერებს, ვითარცა მეძავი. აიღე ქნარი, მოიარე ქალაქი, შენ, დავიწყებულ მეძავო; ტკბილად დაუკარი, მრავალი სიმღერა იმღერე, რათა გაგიხსენონ. და იქნება, რომ სამოცდაათი წლის გასრულების შემდეგ უფალი მოიკითხავს ტვიროსს, და იგი დაუბრუნდება თავის სასყიდელს და იმეძავებს ქვეყნიერების ყველა სამეფოსთან დედამიწის ზურგზე. ესაია 23:15–17.

სიმბოლური სამოცდაათწლიანი პერიოდი 1798 წლიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე გრძელდება, და სწორედ ეს არის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია 40-ე მუხლით. მეძავი კვლავ არ ჩნდება მანამ, ვიდრე სამოცდაათი წლის დასასრული, ანუ საკვირაო კანონის მოახლოება, არ დადგება. ამ მიზეზით, 10–15-ე მუხლებში აღწერილი სამი ბრძოლის ომი პაპის ძალაუფლების წარმომადგენლის მეშვეობით ხორციელდება, რადგან ამ პერიოდში იგი წინასწარმეტყველურად დავიწყებულია.

პირველ და უკანასკნელ პროქსი-ბრძოლებში ჩრდილოეთის მეფე სძლევს სამხრეთის მეფეს. შუა ბრძოლაში სამხრეთის მეფე სძლევს ჩრდილოეთის მეფეს. რაფიის ბრძოლა იყო მე-11 მუხლის საწყისი ისტორიული აღსრულება, ხოლო ეს მუხლი და მისი ისტორიული აღსრულება შეადგენენ ორ მოწმეს, რომლებიც უნდა შეერთდეს პაპური რომის მმართველობის სამი-ნახევარი წინასწარმეტყველური დღის პარალელურ მონაკვეთებთან. ამგვარად, დანიელის 11-ში არსებული წმინდა წერილის ორი მონაკვეთი, მათ ისტორიულ აღსრულებებთან ერთად, წარმოაჩენს მე-11 მუხლის სასაზღვრო ქვეყნის ბრძოლის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რომელიც პირველად აღსრულდა რაფიის ბრძოლაში და შემდეგ კვლავ დასასრულის ჟამს, 1798 წელს.

მოწმობის ეს სტრიქონები ადასტურებს, რომ ვლადიმირ პუტინი თანამედროვე სამხრეთის მეფის უკანასკნელი ვლადიმირია. „ვლადიმირი“ ხშირად განიმარტება, როგორც „მსოფლიოს მმართველი“, თუმცა სიტყვა „მირი“ სწორად ასევე ნიშნავს „საზოგადოებას“. ამრიგად, ვლადიმირი ნიშნავს „საზოგადოების მმართველს“, ანუ „კომუნიზმის მმართველს“. პუტინი უკრაინასთან თავის ჩართულობას უკავშირებს დარღვეულ შეთანხმებას, რომელიც ეხებოდა მის შემფოთებას ნატოს შეჭრის შესახებ იმ საზღვრებს მიღმა, რომლებიც გერმანიის გაერთიანების შემდეგ იყო შეთანხმებული. პუტინის მიმართულება ისევეა მიმართული ნატოსა და ევროკავშირის წინააღმდეგ, როგორც ზელენსკისა და უკრაინის წინააღმდეგ. ნატოსა და ევროკავშირის შეჭრა იმ

ტერიტორიაზე, რომლის ნატოსგან თავისუფლად დარჩენაზეც პუტინი ამტკიცებს, პარალელურია პტოლემეს რისხვისა, როდესაც სელევკიდმა მეფემ ეგვიპტელი პრინცესა-მეფე-მეუღლე გვერდზე გადადო თავისი ყოფილი ცოლის გამო. ეს დარღვეული ხელშეკრულება წინ მიუთითებდა 1797 წელს დარღვეულ ტოლენტინოს ხელშეკრულებაზე. დანიელის 11-ში, როდესაც სამხრეთის მეფე იმარჯვებს ჩრდილოეთის მეფეზე, ეს დარღვეულ ხელშეკრულებას მოიცავს.

ეს დარღვეული ხელშეკრულება ეხება ევროკავშირის უუნარობას, შეეზღუდა NATO-ს გაფართოება მის საზღვრებს მიღმა იმ დროს, როდესაც გერმანია გაერთიანდა. ამ გაგებით, პუტინი, სამხრეთის მეფე, ბრძოლაშია ჩრდილოეთის მეფის წინააღმდეგ, რომელიც წარმოდგენილია მისი პროქსი ძალით. როგორც მეორე მსოფლიო ომის ნაცისტები იყვნენ კათოლიკური ეკლესიის პროქსი, ისე უკრაინის ნაცისტები ხდებიან მე-10–15 მუხლების მეორე პროქსი ომის სიმბოლო. სამი მსოფლიო ომი და სამი პროქსი ომი — და ორივე ხაზში, ნაცისტები არიან კათოლიკური ეკლესიის პროქსი წარმომადგენელი შუა კონფლიქტის განმავლობაში.

ამ სამ თავდაპირველ ისტორიულ შესრულებაში, რომლებიც ამ代理-ომებს ეხება, ანტიოქოს მაგნუსი ყოველ ბრძოლაში მონაწილეობდა. არაერთხელ ყოფილა ნაჩვენები, თუ როგორ ასაიგივებს „ანტიოქოსის“ ეტიმოლოგია და სელევკიდთა სამეფოსთან, როგორც ჩრდილოეთის მეფესთან, დაკავშირებული სიმბოლიზმი ანტიოქოსს ანტიქრისტეს — რომის პაპის — სიმბოლოდ. მაგრამ ამ სამი代理-ომის ისტორიაში ტვიროსის მეძავი დავიწყებულია; ამიტომ „ანტიოქოსის“ სახელში წარმოდგენილი „პაპის“ სიმბოლო მის代理-ძალაუფლებას აღნიშნავს. პირველ და უკანასკნელ ბრძოლებში სწორედ შეერთებული შტატები ასრულებს ღიად რომის დავალებას. მე-11 მუხლში代理-ძალაუფლებად უკრაინის ნაციზმი გვევლინება, მაგრამ სწორედ შეერთებული შტატების ხომალდები და ეტლები იყო და არის კიდევ ის, რაც ზელენსკის ამ ომში ამყარებდა. მეორე代理-ომის ზედაპირზე შეერთებული შტატები დაფარულია, როგორც პაპი იყო დაფარული ესაია 23-ის სამოცდაათი წლის განმავლობაში. შეერთებული შტატები დაფარულია სწორედ იმ ისტორიაში, სადაც იგი მხეცის ყველა ნიშან-თვისებას ავითარებს; ამდენად, წინასწარმეტყველურად შესაფერისია, რომ როგორც კი მეორე代理-ომი იწყება, შეერთებული შტატები უკრაინაში ნაციზმის代理-ძალით იჩრდილება, თუმცა უკრაინის დაღუპვამდე მის საყრდენად მაინც რჩება მიწიერი მხეცის სამხედრო და ეკონომიკური ძლიერება.

როცა სამხრეთის მეფე ბაბილონში წავიდა, ჩრდილოეთის მეფე ტყვედ აიყვანა, და აგრეთვე როცა გენერალმა ბერტიემ პაპი ტყვედ აიყვანა, იგი პირდაპირ ვატიკანში შევიდა, რითაც მიაწინებდა, რომ უკრაინის ომი დასრულდება პუტინის გამარჯვებით იმ დროს, როდესაც უკრაინის მხრიდან ყოველგვარი წინააღმდეგობა აღმოფხვრილი იქნება. სამეფო, რომელიც პტოლემემ დაიპყრო, იყო ბაბილონი, ხოლო სამეფო, რომელიც ნაპოლეონმა დაიპყრო, იყო სულიერი ბაბილონი. ამგვარად, ზელენსკის სამეფო წარმოდგენილია იმ ქვეშევრდომებით, რომლებიც მას მხარდაჭერას უწევენ. ახლა, როდესაც ტრამპმა მიწის მხეცის ეტლების, მხედრობისა და ხომალდების მხარდაჭერა გაიხმო, უკრაინის მხარდაჭერას წარმოადგენს ევროკავშირი — სწორედ ის

ჯგუფი, რომელსაც არ სურდა პუტინის განცხადებების მოსმენა ნატოს შეჭრის გამო დარღვეული ხელშეკრულების შესახებ.

ფილოსოფია, რომელიც ევროკავშირის ევრობიუროკრატებს წარმართავს, არის Greenpeace-ის მოძრაობა. ამ მიზეზით, ზელენსკი ნიშნავს „მწვანეს“. ზელენსკი არის ევროკავშირის იმ ომის გამჩაღებელთა სიმბოლური მეთაური, რომელთაც წარმართავს გარემოსდაცვითობის უგუნური გლობალური დღის წესრიგი. როდესაც უკრაინის ომი დასრულდება, პუტინი იზეიმებს არა მხოლოდ უკრაინაზე, არამედ მთელ ევროკავშირსა და ნატოზე გამარჯვებას.

ამგვარად, ეს სამი მარიონეტული ომი ატარებს ჭეშმარიტების ნიშნებს. პირველ და უკანასკნელ მარიონეტულ ომში სამხრეთის მეფე მარცხდება გამოცხადების მეცამეტე თავის ზღვის მხეცსა და მიწის მხეცს შორის დადებული კავშირის მეშვეობით. დასაწყისში ჩრდილოეთის მეფის გამარჯვება მიღწეულ იქნა ალიანსის წყალობით კონსერვატორ, ვატიკან I-ის პაპთან, რომელიც კათოლიციზმის გადმოცემაში, ფატიმას საიდუმლოთა კონტექსტში, თეთრი ანუ კეთილი პაპია. ამჟამინდელი პაპი, რომელიც ამ სიტყვების წერის დროს სასიკვდილო სარეცელზეა, არის ვატიკან II-ის, ლიბერალი პაპი, რომელიც ფატიმას საიდუმლოთა კონტექსტში შავი ანუ ბოროტი პაპია.

მეთოთხმეტე მუხლი აღნიშნავს, რომ როდესაც „შენი ხალხის მმართველნი“, რომელნიც თავს აღამაღლებენ და დაეცემიან, შედიან წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, ხილვა მტკიცდება. მე-13-დან მე-15 მუხლების აღსრულებისას, პანიონის ბრძოლაში ძვ. წ. 200 წელს, წარმართულმა რომმა თავი ჩართო სწორედ იმ ბრძოლის საკითხებში. იმ სამ მუხლში, რომლებიც პანიონის ბრძოლას ეხება, მეთოთხმეტე მუხლი მიუთითებს, რომ ხილვა რომის მიერ მტკიცდება.

პანიუმის ბრძოლის ისტორიაში კონსერვატიული, ვატიკან I-ის თეთრი პაპი ძალებს გააერთიანებს იმ რვა პრეზიდენტთან, უკანასკნელთან, რომელთა რიგიც რეიგანის პერიოდში დაიწყო და რომელმაც ადრე კონსერვატიულ ვატიკან I-ის პაპთან შეკრა კავშირი. მათ ეს 1989 წელს გააკეთეს ყოფილი სსრკ-ის დასამხობად, ხოლო დასასრულს ამასვე აკეთებენ სწორედ იმავე სამეფოს უკანასკნელი მმართველის დასამხობად.

რეიგანის წლებშიც და პაპ იოანე პავლე II-სა და აშშ-ის ალიანსის პირობებშიც, იოანე პავლე II-მ ირწმუნა, რომ იგი ფატიმის წინასწარმეტყველებათა კეთილი პაპი იყო. ამ რწმენით მოტივირებულმა მან დაიწყო მსოფლიოს გარშემო მოგზაურობა, რათა ხელი შეეწყო იმისთვის, რაც მას ფატიმის წინასწარმეტყველებათა აღსრულებად ესმოდა. ამით იგი გახდა ისტორიაში ყველაზე მეტად მოგზაური პაპი, ამასთანავე — ყველა დროის ყველაზე მეტად აღიარებული პაპი, რადგან ამით აღსრულდა გამოცხადების მეცამეტე თავის წინასწარმეტყველება, რომ დადგებოდა დრო, როდესაც მთელი მსოფლიო გაოცებით გაჰყვებოდა მხეცს. პაპ იოანე პავლე II-ის საჯარო სახე ასახიერებს კონსერვატორ ვატიკან I-ის პაპს, რომელიც ალიანსში შედის აშშ-ის უკანასკნელ პრეზიდენტთან.

ამიტომ, რეიგანის თანამედროვე პაპის ერთ-ერთი წინასწარმეტყველური მახასიათებელია ის, რომ არსებობს მომენტი, როდესაც მისი საზოგადოებრივი სახე

გზის ნიშნულად აღინიშნება. ეს ნიშანი მეთოთხმეტე მუხლშია, როდესაც შენი ხალხის მძარცველები ხილვას ამყარებენ. პაპი იოანე პავლე II ასრულებს წინასწარმეტყველურ მახასიათებელს იმ პაპისა, რომლის კვალსაც მთელი მსოფლიო გაოცებით მიჰყვას; ამით იგი მიუთითებს მომავლისაკენ — უკანასკნელი ჟამის კონსერვატორ ვატიკან I-ის პაპზე, რომელიც ტრამპთან ალიანსში შედის. როდესაც ეს ხდება, ხილვა მტკიცდება, და ის, რაც ხილვას ამტკიცებს, არის ის, რომ პაპი საკუთარ თავს პანიუმის ისტორიასა და ძვ. წ. 200 წელს შორის აყენებს.

რვა პრეზიდენტის დასაწყისი ასახავს რვა პრეზიდენტის დასასრულს, და მეთექვსმეტე მუხლში მოხსენიებული საკვირაო კანონის წინ, დავიწყებული ტვიროსის მეშვიდე კვლავ უბრუნდება ღია ისტორიას, როდესაც იგი აყალიბებს კავშირს რეიგანის შესატყვისთან, დონალდ ტრამპთან. ერთად, როგორც ეს გამოსახულია ანტიოქოსისა და მაკედონელი ფილიპეს კავშირში, ისინი ძირს უთხრიან სამხრეთის სამეფოს საბოლოო თაობას, როგორც ეს წარმოდგენილია ყრმა მეფე პტოლემეოსით. ბავშვი ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში საბოლოო თაობის სიმბოლოა, და უკრაინის ომის შემდეგ პუტინი გაიმეორებს სამხრეთის მეფეთა ისტორიას, რომელნიც სამხედრო გამარჯვებებით აღზევდებიან და გზას აცდენენ ეკლესიისა და სახელმწიფოს ურთიერთობის რაიმე სახის დილემაში.

ამგვარად, მეათე მუხლი, რომელიც 1989 წელსა და პირველ პროქსი-ომს წარმოადგენს, არის დასაწყისი, ანუ ებრაული ანბანის პირველი ასო. მეთერთმეტე მუხლში რაფიის ბრძოლა, რომელიც უკრაინის ომს წარმოადგენს, ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოა. რიცხვი 13 ამბოხების სიმბოლოა, ხოლო უკრაინის ომში პროქსი-არმია ნაცისტებია — თანამედროვე სამყაროში ამბოხების უმთავრესი სიმბოლო. პანიუმში ებრაული ანბანის ბოლო ასოა, რომელიც ოცდამეორე ასოსგან შედგება. ამგვარად, ებრაული სიტყვა „ჭეშმარიტება“, რომელიც ანბანის პირველი, მეცამეტე და ოცდამეორე ასოების შეერთებით იქმნება, ამ სამი პროქსი-ომის სტრუქტურას, როგორც ჭეშმარიტებას, განსაზღვრავს. ებრაული ანბანის ოცდამეორე და უკანასკნელი ასო არის ღვთაებრიობისა და ადამიანურობის შეერთების სიმბოლო, და პანიუმის ბრძოლის აღსრულება ახლო მომავალში ტრამპის პრეზიდენტობის დროს მოხდება. ტრამპი არის ოცდამეორე პრეზიდენტი, რომელსაც ორი ვადა აქვს შესრულებული.

პანიუმს აქვს ორმაგი მოწმობა ორმაგი კავშირის შესახებ, და ორივე მითითებაში ეს კავშირი წარმოადგენს ისეთ ალიანსს, რომელიც ორ მხარეს შორის იერარქიულ ურთიერთობას განსაზღვრავს. ფილიპესა და ანტიოქოსოს შორის კავშირი სტრატეგიული იყო და მიზნად ისახავდა აღმოსავლეთ ხმელთაშუაზღვისპირეთში პტოლემეოსთა და რომაელთა გავლენის გაწონასწორებას. თუმცა მათი თანამშრომლობა თვით პანიუმის ბრძოლაზე არ იყო კონცენტრირებული — ანტიოქოსომ ეს ლაშქრობა დამოუკიდებლად წარმართა, ფილიპეს უშუალო სამხედრო მონაწილეობიის გარეშე. ფილიპეს როლი უფრო არაპირდაპირი იყო: იგი პოლიტიკურ და სტრატეგიულ მხარდაჭერას უწევდა იმით, რომ საბერძნეთსა და ეგეოსის ზონაში რომაელ და პტოლემეოსელ მოკავშირეებს აკავებდა, რითაც ანტიოქოსოს აძლევდა შესაძლებლობას, კოილე-სირიაზე მოემართა ყურადღება. ისტორიკოსები ერთხმად

აღნიშნავენ, რომ ამ კავშირში ანტიოქოსო უფრო ძლიერი იყო და რომ ბრძოლა სინამდვილეში მხოლოდ ანტიოქოსომ იბრძოლა. მათი ალიანსი შეეხებოდა უფრო ფართო სივრცეს, რომელიც ალექსანდრეს ყოფილ სამეფოსთან იყო დაკავშირებული. ამდენად, ამ კავშირს ჰყავს მთავარი წინამძღოლი და ნაკლები, დაქვემდებარებული მხარე, როგორც ეს წარმოდგენილია სახელში კესარია-ფილიპი — პანიუმის სახელწოდებაში იმ დროს, როცა ქრისტე ადამიანთა შორის დადიოდა. ამიტომ კესარია-ფილიპი შეესაბამება ანტიოქოსოსა და ფილიპეს, რადგან ამ ალიანსში კესარი უფრო ძლიერი იყო, რაც სიმბოლურად არის წარმოდგენილი როგორც კეისარ ავგუსტუსით, ისე ჰეროდე ფილიპე ტეტრარქით.

სიტყვა „ტეტრარქი“ ნიშნავს მეოთხედზე მმართველს. კეისარი მთელ სამეფოზე მმართველობდა, ხოლო ფილიპე ერთ ტერიტორიის მეოთხედზე მმართველობდა; ამგვარად, ფილიპეს სიმბოლო სუბიექტურ ურთიერთმმართველებაში დგას პანიუმისა და კესარია-ფილიპეს ალიანსებში. ჰეროდე ფილიპეში ვხედავთ ორი სისხლის ხაზის სიმბოლოს, რომლებიც ორივე ღმერთთან დარღვეული აღთქმისეული ურთიერთობის სიმბოლოებია. ასევე ვხედავთ ალექსანდრეს სამეფოს ოთხ ნაწილად, ანუ ოთხ ტეტრარქად, დაყოფის ერთი მეოთხედის გამოძახილს. ფილიპე ნიშნავს ცხენების მოყვარულს.

პანიუმის ბრძოლაში, რომელიც შესრულდება უკრაინის ომის დასასრულს, ანტიოქე დიდებული — შეერთებული შტატები — დაამარცხებს რუსეთს და შევა კავშირში უფრო მცირე ძალასთან, რომელიც წარმოდგენილია ფილიპეს მიერ. ეს უფრო მცირე ძალა ჩართული იქნება, თუმცა უშუალოდ არა ბრძოლაში. ბრძოლა იქნება აშშ-სა და პუტინს შორის, რაც, როგორც ჩანს, უშუალოდ დაკავშირებულია რელიგიურ დავასთან, რომელიც წარმოშობილია პუტინის გაღიზიანებითა და ამპარტავნობით, როგორც ეს ნაჩვენებია როგორც რაფიის ბრძოლის შემდეგ პტოლემე IV ფილოპატორში, ისე იუდას მეფე უზიაში. პტოლემე და უზია სამხრეთის მეფეები იყვნენ, რომლებიც თავიანთი სამხედრო წარმატებით ამპარტავნობაში აღზევდნენ და შემდეგ ისურვეს წმინდა საქმის აღება, რომლის შესრულებაც მხოლოდ მღვდლებს ეკუთვნოდათ. უზიამ თავისი მცდელობისთვის კეთრი მიიღო, ხოლო პტოლემემ, მძვინვარებაში, ალექსანდრიაში 50,000 იუდეველი დახოცა.

მეცამეტე მუხლი განსაზღვრავს ბრძოლას საზოგადოების მეფის, ანუ კომუნიზმის, თანამედროვე მეფის საბოლოო თაობის — ვლადიმირ პუტინის რუსეთის — და აშშ-ის შორის. ტრამპი ამ ბრძოლაში იმარჯვებს, მაგრამ ამას აკეთებს სამეფოს მეოთხე ნაწილის მოკავშირის მეშვეობით, რომელიც თავად სინამდვილეში ბრძოლაში არ იმყოფება. ჩვენ ახლოს ვართ მეთერთმეტე მუხლის დასასრულთან, რასაც მიმდინარე მოვლენები მოწმობს. პუტინი უკრაინაზე გამარჯვებული იქნება, როგორც ამას რაფია წარმოადგენს. შემდეგ კი დაიწყება მისი თანდათანობითი დაცემა, როგორც წარმოდგენილია ყუზიას სახლში მოთავსებით მის სიკვდილამდე კეთრის გამო. ძვ. წ. 217 წელს რაფიაში გამარჯვების შემდეგ, პტოლემე IV ფილოპატორის მმართველობა გაუარესდა კორუფციის, ფუფუნებისადმი მიდრეკილების და უპრინციპო მრჩევლებზე დამოკიდებულების გამო. იგი ძვ. წ. 204 წელს გარდაიცვალა, სავარაუდოდ მოკლული

ან მოწამლული თავისი მინისტრების, სოსიბიუსისა და ალათოკლესის მიერ, როგორც შეთქმულების ნაწილი, რომელიც მისი მცირეწლოვანი ვაჟის, პტოლემე V-ისათვის ძალაუფლების უზრუნველსაყოფად იყო მოწყობილი. ეს მშფოთვარე დასასრული ასახავს არასტაბილურობასა და ინტრიგას, რომლებიც ელინისტური სამეფო კარებისთვის დამახასიათებელი იყო, და აღნიშნავს მნიშვნელოვან გარდამტეხ მომენტს პტოლემეური ეგვიპტის დაცემის პროცესში.

სამხრეთის მეფის სულიერი აღსრულების ერთ-ერთი ნიშან-თვისება, რომლის ტიპოლოგიურ წინასახეს წარმოადგენდა სიტყვასიტყვითი აღსრულებები, რაც ალექსანდრეს სიკვდილის შემდეგ მსოფლიო ბატონობისთვის ბრძოლაში მოხდა, არის „რევოლუცია“. საფრანგეთი სამხრეთის სულიერ მეფედ იქცევა საფრანგეთის რევოლუციის პერიოდში. თანამედროვე სამხრეთის მეფე, რუსეთი, რუსული რევოლუციის შედეგად იშვა. როგორც საფრანგეთის რევოლუციაში შემოტანილი ფილოსოფია, რომელიც საფრანგეთის რევოლუციის ანარქიიდან საბჭოთა რევოლუციის კომუნიზმამდე მომწიფდა, წარმოადგენს სამხრეთის მეფის მახასიათებელს. კომუნიზმი რევოლუციების მეშვეობით მთელ მსოფლიოში გავრცელდა.

თანამედროვე დროში CIA-მ არასამთავრობო სააგენტოების გამოყენებით იმუშავა მთელ მსოფლიოში ერების დასამხობად, ხოლო ეტაპობრივ გეგმას, რომელსაც ისინი არაერთხელ იყენებდნენ, ეწოდება ფერადი რევოლუციები. სამხრეთის მეფე არის გველეშაპის ძალა, და გლობალისტებიც აგრეთვე გველეშაპის ძალას წარმოადგენენ, ხოლო CIA-ის ფერადი რევოლუციები გველეშაპის ძალის ნიშნებია. საფრანგეთის ისტორიას, როგორც სამხრეთის სულიერი მეფისას, აქვს უნიკალური ისტორია, რომელიც წინასწარმეტყველების იმ განსაკუთრებული ხაზის დასასრულს აღნიშნავს.

ეს დასასრული ნაპოლეონით არის წარმოდგენილი. საფრანგეთის რევოლუცია აღნიშნავს საფრანგეთის, როგორც სამხრეთის მეფის, დასაწყისს, ხოლო ნაპოლეონი აღნიშნავს მის დასასრულს. ისტორიკოსები მიუთითებენ ნაბიჯების მთელ რიგზე, რომლებმაც ნაპოლეონი მის უოტერლომდე მიიყვანეს, რითაც გამოიკვეთება პირველი სულიერი სამხრეთის მეფის თანდათანობითი დასასრული, განსხვავებით ბაბილონისა და ბელშაცარისაგან, რომლებიც ერთ ღამეში იქნენ აღებული. თანამედროვე სამხრეთის მეფის პირველი ვლადიმირი, ვლადიმირ ლენინი, ინსულტების მთელი სერიის შედეგად ორი წლის განმავლობაში გარდაიცვალა. ზოგი ვარაუდობს, რომ იოსებ სტალინმა იგი მოწამლა, ისევე როგორც ზოგნი ვარაუდობენ, რომ პტოლემე IV თავისი მრჩეველების მიერ იქნა მოწამლული. თანამედროვე სამხრეთის მეფის დასასრული, როგორც იგი საბჭოთა კავშირით იყო წარმოდგენილი, ასევე რევოლუციით განხორციელდა.

მოსკოვში გამართული ის პროტესტი, რომელმაც წვლილი შეიტანა სსრკ-ის დაღუპვაში, იყო 1991 წლის აგვისტოს გადატრიალების დროს (1991 წლის 19–21 აგვისტო) გამოვლენილი მასობრივი სახალხო წინააღმდეგობა. ეს მოვლენა, რომელიც კონცენტრირებული იყო თეთრი სახლის დაცვასა და ბორის ელცინის ხელმძღვანელობაზე, პირდაპირ ძირს უთხრიდა საბჭოთა მკაცრი ხაზის

მხარდამჭერებს, ამხელდა რეჟიმის მყიფეობას და აჩქარებდა სსრკ-ის დაშლას. მიუხედავად იმისა, რომ მოსკოვში გამართულმა უფრო ადრეულმა პროტესტებმა (მაგ., 1987–1990) და „ბალტიის გზამ“ (1989) შექმნა მზარდი იმპულსი, 1991 წლის აგვისტოს პროტესტები მოსკოვში გახდა ის გადამწყვეტი გარდატეხის წერტილი, რომელმაც 1991 წლის ბოლოსთვის საბჭოთა კავშირის დაშლამდე მიიყვანა. რუსეთის, როგორც სამხრეთის მეფის, დასაწყისი იწყება და მთავრდება რევოლუციით. სსრკ-ის დასასრული სამეფოს თანდათანობითი დეზინტეგრაცია იყო, როგორც პტოლემეოსის, უზიას, ნაპოლეონის და თვით ვლადიმირ ლენინის შემთხვევაშიც. პუტინის დასასრული თანდათანობითი დაცემაა, რომელიც იწყება მაშინვე, როგორც კი უკრაინის ომი დასრულდება. მისი დასასრული დგება პანიუმის ბრძოლაში, როდესაც აშშ სამეფოზე კონტროლს აიღებს, თანაც მხარდაჭერას მიიღებს მოკავშირისაგან, რომელიც სინამდვილეში ბრძოლაში არ იმყოფება.

ამ ხაზებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.